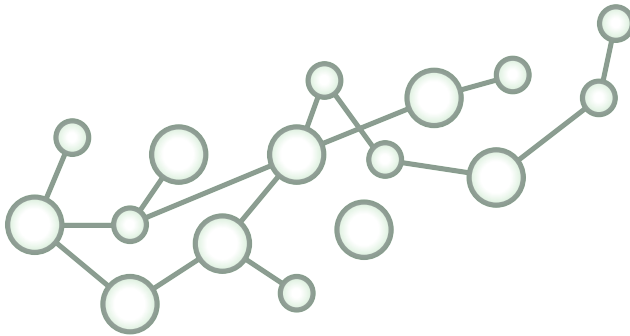

VOHKARE

nro 8

avusteisuus, terveydenhuolto, innovaatiot, häirinnän pelillistäminen, asenteellisuus, kasvuikä, vaikutteet, laitteisto, tavoitteellisuus..

Heuristiikka on
on aikansa halve-
esoin josta tulee
shamoa aiheita
suunnan, tulee välttä-
neeksi siihen suuntaan
ajattelunsa häirinnän
esintyminen vuoksi
Ei halua häirinnän tu-
oten ajatuksen
muodostavan yhteydessä
muunnoksen ajatuksen
ja sen tapahtumien ymm.

Heuristiikka on
josta esitettiin
teosta hakemista
ilman tekemistä
sitäkin Heuristiikka,
kuten tekemistä ja
erim esitettiin häirinnän
pelin aikana

Harmintekijäksi sen heti vainusi, mutta sitten alkoi ounastelu ja taashan se oli ollut hilkulla, mutta aikomukset kantautuivat tästäkin ankeasta.

Vohkare on sopivin väliajoin ilmestyvä, toistaiseksi ISSN-tunnukseton, julkaisu. Tekstit, tietokonegrafiikka ja taitto © Marko Seppänen (teksteissä viitattu asianomainen), Hoito.org. Sisältö on enimmäkseen ensinnä tässä julkaisussa ilmestynyttä, voidaan kuitenkin olla ollut joiltain osin Uskottavaa vai totta -blogissa kehittymässä.

Numerokohtainen koontiversio: 41197 (2019, draft)

<https://facebook.com/vohkare>

<https://view.publitas.com/vohkare/nro8>

Sisällysluettelo

Tekoäly lääkärin ja potilaan apuna.....	4
Voisi olla paikalla ja läsnä, muttei huomaisi kun toista häiritään.....	8
Lasten vanhempien huojentuneisuudesta.....	10
Terveydenhuollon palveluissa leppoisa suhde viitsimättömyyteen	13
Vaikuttimien aiheuttamat muutokset ja oireet.....	16
Tietoteknisten ongelmien viiveellinen selittyvyys	17

Tekoäly lääkärin ja potilaan apuna

Enemmän koulutettujen sanotaan kestävän ja hallitsevan paremmin masennuksentunteita, stressiä yms. kuin vähemmän koulutetut tai että ainakin heillä on keskimäärin vähemmän mielenterveysongelmia kuin muilla, mutta eihän vaikkapa ammattikorkeakouluilaisten koulutusohjelmaan sisälly tyypillisesti minkään vertaa sellaisia opintoja, jotka suorastaan opastaisivat siinä, miten toimia paremmin kyseisaisten ongelmien suhteen? Ajattelun selkeyttä, ongelmien purkamista pienempiin osatekijöihin ja monimutkaisempien kokonaisuuksien hallintaa hyvälaatuinen koulutus varmasti kehittää, mutta mitä tulee mielenterveyden ylläpitämiseen, voisi fiksu tekoäly tasoittaa eroja koulutustasollisesti erilaisissa ihmisryhmissä. Se kun ei välttämättä ole niin biasoitunut arvoalunnoissaan kuin jo koulutuksensa suorittanut lääkäri voi olla, eikä se ajaudu niin helposti tietämättömyden tilaan kuin lääkäri ajautuisi, jos ongelmien käsittely vaatii poikkitieteellistä otetta.

Tekoäly, jota terveydenhuollossa hyödynnettäisiin, voisi olla lääkärin apuna tai se voisi olla jopa potilaan ensisijainen kontakti hänen terveysasioitaan käsiteltäessä eli hän voisi keskustella jonkinlaisen terveysavatarin kanssa asuntonsa rauhassa tai muualla, missä tuntee olonsa sillä tapaa lokoisaksi, että voi saattaa terveysavatarin tiettäväksi kaiken sen, mistä mahdollisesti voisi johtaa selitystä tai ratkaisua oireilulle. Tekoälyn tuntuma potilaasta voi olla sessiokohtaisesti rakentuvaista eli sen ei voisi, tapaamiskertojen lisääntyessä, sanoa oppivan tuntemaan potilasta paremmin, vaan se vain hyödyntäisi lukuisista

muista ihmisistä ja tutkimuksista johdettua anonymisoitua ja yleistettyä tietoa, mutta voisi kyse olla myös pidemmältä ajalta potilasta tuntuvasta tekoälystä, johon muodostuu ajan kanssa jonkinlainen tuttavuusuhde.

Potilaan ensikontaktina toimivan tekoälyn etuja lääkäreihin, jotka voivat olla jokaisella eri tapaamiskerralla eri lääkäreitä, ovat mm. kyvykyys pitää tiedossaan ja helposti saavutettavissa, analysoitavissa ja muulla tavoin käsiteltävissä kaikenlaisia keskeneräisiäkin päätelmiä ja todennäköisyyksiä. Tekoäly voi myös milloin tahansa tehdä hienostuneita oletuksia siitä, mistä arvelee oireiden ja tilannekuvailujen perusteella olevan kyse, mikä voisi olla ongelma lääkärille. Hän saattaisikin joutua turvautumaan konsultointiin, jota ei todennäköisesti voisi suorittaa tehtäväksi sen saman tapaamiskerran puitteissa, vaan eri terveydenhuollon ammattilaisten ajankäyttö täytyisi sovittaa sillä tavoin yhteen, että potilaan hoidon kannalta saataisiin edes jonkinlaista jatkuvuutta aikaiseksi. Eli viikko tai kaksi voi mennä odotellessa sitä, että potilas käy toisen lääkärin vastaanotolla jossain toisaalla, jotta päätelmiä voidaan tuottaa lisää.

Hyvä vihje on määritelmällisesti aivan eri asia hyvälaatuisele tekoälylle kuin lääkärille tai sairaanhoitajalle selitettäessä, sillä tehokkaan taustajärjestelmän avulla se pystyy tuottamaan hyviä alustavia näkemyksiä vähistään tiedonriipeistä. Potilas voisi kertoa sille hänestä tuntuvan esim. siltä kuin hänellä olisi ikään kuin vain vähän hyvää oloa käytettäväksi per päivä, minkä hän voi valita jakavansa käytettäväksi esim. yh-

teen keskusteluun vaatekaupan pimun kanssa, puolikkaaseen tv-sarjan jaksoon iltapuolella ja sälekaihtimien takaisten varjojen saapumisten tarkkailuun. Hän voisi myös mainita, että syöty rouhesuklainen suklaalevy ei tuonut minkäänlaista euforiaa tai vivahteita viihtyisästä mielialasta, sekä sen maku oli muutenkin jotenkin vajaa. Tekoäly voisi tällöin tehdä potilaalle tiedustelevia kysymyksiä piittaamatta minkään vertaa siitä, onko käyntiajan päättymisaika kuinka lähellä, sekä pyytää potilasta tuottamaan sellaista materiaalia, joka auttaisi tekoälyä tekemään parempia päätelmiä. Tällainen lisämateriaali voisi olla esim. taulukko jostain aiheesta, mitä voitaisiin sitten täydennellä ja parennella joko samaisen session aikana tai parin tunnin kuluttua tai ehkä vasta seuraavana päivänä.

Jos kotonta käytettävissä oleva tekoälyn sijaan menisi suoraan hyvinvointiasemalle sairaanhoitajan juttusilla ja selittäisi, kuinka tietyissä olosuhteissa tuntuu siltä, että on jotenkin vaikeampi hengittää, sairaanhoitaja ajautuisi kovin todennäköisesti sellaisten tavanomaisen selitysten kuin astman ja anemian suuntaan, mitä seuraisi pian paniikkihäiriön mahdollisuudella ehdottaminen. Älymättä jäisi, että erilaiset tilanteet vaativat aivoilta enemmän hapenkäyttöä ja huomioimatta jäisi, että oireilu voi olla täysin poissa jonakin toisena päivänä samaa viikkoa, sillä seuraavaksi oltaisiinkin jo ehdottelemassa tilanteisiin suhtautumista eri tavoin ikään kuin sairaanhoitaja ei olisi ollenkaan kuunnellut esimerkkejä niistä tilanteista, joissa hapensaanti tuntuu vajaalta. Tavallinen yleislääkäri ei ole tällaisessa asiassa yhtään parempi, vaikka saakin kuulostamaan itsensä jotenkin tärkeämmältä laatiessaan näennäisen suunnitelman siitä, mitä seuraavaksi tehdään eli mennään käymään joissain tutkimuksissa ja joiden jälkeen lääkäri voi sitten puhelimitse todeta, että eipä niissä tutkimustuloksissa mitään poikkeavaa ilmennyt, jo-

ten hän ei voi auttaa enempää. Ratkaiseva selitys olisi ollut löydettävissä ravitsemuksesta, mutta todennäköistä olisi, että lääkäri ei olisi tehnyt lähetettä ravitsemusterapeutilla ellei potilas itse olisi sellaista tajunnut pyytää. Ja mikäpä senkään varmistaisi, että ravitsemusterapeutikaan olisi hyödyllinen missään määrin, sillä sellaiselta voi puuttua tietämys aivoihin ja hengittävyyteen liittyvistä asioista kokonaan, joten hän tekisi sen minkä osaa ja sitten olisi kuitenkin lääkärin vuo-

Potilaan ensikontaktina toimivan tekoälyn etuja lääkäreihin, jotka voivat olla jokaisella eri tapaamiskerralla eri lääkäreitä, ovat mm. kyvykkyys pitää tiedossaan ja helposti saavutettavissa, analysoitavissa ja muulla tavoin käsiteltävissä kaikenlaisia keskenkäisiäkin päätelmiä ja todennäköisyyksiä.

ro oireiluna selvittäjänä todeta, ettei hän pysty auttamaan enempää.

Tekoäly voisi olla käytettävissä myös siten, että se toimii kuuntelijana potilaan ja lääkärin välisessä keskustelussa, jolloin potilas voisi edes hiukan huolettomammin kertoa asioistaan, tietäessään, että lääkäri aina välillä vilkaisee näyttöpäätettään, josko tekoäly olisi tuottanut jonkinlaisia esinäkemyksiä potilaan tajunnanvirtamaisesta selityksestä. Vastaanottokäynnin yhteydessä sekä lääkärin, että potilaan käytettävissä olevalle tekoälylle voisi myös näyttää potilaan täydentämiä kaavioita, taulukoita ja vapaamuotoisempia selityksiä, joiden templaatit olivat tulostettavissa sairaanhoitopiiriin verkkosivuilta, mikä nopeuttaisi vastaanottokäyntejä, koska lääkärin ei tarvitsisi

silmäillä pikaisesti läpi liiaksi yksinkertaistettuja kaavioita, taulukoita ym. joita lääkäri tarvitsisi hänen omien tiedonkäsittelyllisten rajoituksiensa vuoksi. Potilaalla saattaisi olla päällimmäisenä oireena esim. ”kalpeat kasvat jossain etäämmällä käydessään, jos ei ole käynyt lenkkeilemässä ennen matkaa” ja sensoridatamuodossa sykearvodataa, dataa nukkumisen aikaisista REM- ja syvän unen vaiheista, sekä huoneistossa sijaitsevien sensorien keräämää tietoa huoneiston ilmanlaadusta, kosteusmääristä ja lämpötiloista. Lääkäriin on paljon helpompi ja näppärämpi tehdä päätelmiä, kun hänen ei tarvitse ajautua siihen ongelmaan, että häneltä loppuu ymmärrys kesken, eikä hän voi sillä erää tehdä asiointiloilla mitään, jos hänellä on käytössään tekoäly, joka tietää miten vakioidunlaista sensoridataa tulkitaan.

Lääketieteellisesti eräitä hankalampia ongelmia ovat sellaiset, jotka aiheutuvat potilaalle eksogeenisesti eli esim. sellaisen häirinnän muodossa, joka vaikuttaa hänen aivoihinsa/mieleensä, mutta mistä ei jää sellaisia merkkejä tai indikaattoreita, jotka voisivat auttaa päättämään, miten ne vaikuttavat vaikkapa hänen metaboliisiin tai emotionaalisiin tiloihinsa. Häirintä ja stressi voivat vaikuttaa myös vaikkapa ruoansulatukseen, mikä vaikuttaa osaltaan aivotoimintaan ja mikä taasen voisi vaikuttaa laajaltikin elimistön toimintaan. Tekoälyavusteinen päättely voisi tarjota hyötyjä tällaisessakin tapauksessa, jos voidaan olettaa, että sellaista tutkimustietoa on tekoälyn käytettävissä, mistä on johdettavissa päätelmiä tietynlaisen häirinnän yhteydestä tietynlaisiin elimistön toiminnan muutoksiin ja näiden muutosten tunnistamiseen vaadittaviin laboratoriokokeisiin tai muihin testeihin. Tällöin oireilun tutkimisen voisi aloittaa yhdessä terapeutin kanssa, jota fiksu tekoäly hänen työssään avustaa ja yleislääkäriin aikaa vapautuisi muunlaisten asioiden käsittelyyn. Terapeutin kanssa voisi tällöin ottaa puheeksi myös vaikkapa

mausteiden vaikutuksen aivotoimintaan, sillä tekoäly voisi selittää terapeutille syntetisoidulla äänelläään, mikä niiden merkitys aivotoiminnan kannalta saattaisi olla, jolloin niiden merkittävyyttä ei tarvitsi tyystin hylätä sen vuoksi, että terapeutti ei olisi koulututtanut lääkäriksi – jonka koulutukseen ravitsemusasiat eivät itseasiassa muutenkaan erityisemmin sisälly.

Olisi tulevaisuuden kannalta lupaavaa, jos lääkäreiksi opiskelevien koulutuksen aikaiset innovoinnit olisivat tekoälyä tai hienostunutta datanlouhintaa edes jollain tavoin hyödyntävää, mihin he olisivat saaneet täydentävää asiantuntemasta soveltuvalta yritykseltä tai toisen alan opiskelijalta, mutta jos lääkäriopiskelijoiden ohjelmistotuote-innovaatioista uutisoidaan kyse on lähinnä esim. verkkopalvelusta, josta voi saada perustaksaa halvemmalla peruutetun lääkärin ajan jollekin lähipäivälle.

Poliitikkojen ja liike-elämän toimijoiden aiheuttama kaupunkien talouden pilaaminen johtaa usein siihen, että käydään tekemään säästöjä mm. sairaanhoitopiiriin toimintaa karsimalla tai tiristämällä työtunneista enemmän irti, mistä ei seuraa kuin pelkkää huonoa. Eksotella rahoitusongelmat on perinteisesti ratkaistu ärsyttämällä asiakkaita vastaanotoilla sen verran laajalti, että asiakasvirtojen siirtyessä toisaanne tai ihmisten pysytellessä vaivoineen muualla, mutta fiksumpi ratkaisu olisi ryhtyä valtakunnanlaajuisesti edistämään tekoälyisiä ratkaisuja ja avusteita.

Jos vallassa olevat poliittiset puolueet ehtisivät tajuamaan tieteen merkityksen terveydenhuollon kustannusten alentamisen kannalta, he saattaisivat herätä rahoittamaan edes sellaista perustutkimusta, jota voidaan soveltaa tekstin, kuvien, kaavioiden, sensoridatan ja puheen tunnistamiseen, jos ei aivan koko ihmisolion toiminnan mallintavan simulaation kehittämistä tukevaan tutkimukseen rohjeta jakaa veroroja. Tosin, EU:llahan on jo tällaista tutkimusta.

Sehän on siis muutakin kuin pelkkää vapaata liikkuvuutta ja tuotteiden helpompaa ostamista toisesta EU-maasta, mutta sanomalehdet, tv-uutiset ym. eivät innosta kansalaisia tai muitakaan huomioimaan EU:sta paljon muuta kuin maataloustukiaiset ja maahanmuuttomäkätysten.

Terveystuotteen tuottamisen kustannuksien nousuun vedoten saatetaan toisinaan nostaa esille medikalisointiin vetoaminen ja vaatia julkista terveydenhuoltoa keskittymään sellaiseen

tutkimus- ja hoitotyöhön, jonka toimivuudesta on vahvaa aiempaa näyttöä, jottei aikaa hukattaisi kaikenlaisiin ”mahdollisesti lisähaittoja aiheuttaviin kokeiluihin”. Tällä logiikalla esim. vaikeus ymmärtää lukemaansa sen vuoksi, että on elin- ja asuinympäristöstään johtuen ajoittain niin ärsyntyneet, etteivät hänen aivonsa pysty käsittelemään silmien kautta tulevia aistumuksia, olisi kai jonkin aivan toisen toimialan ongelma. ■

At the forum, and at a press briefing earlier on Monday, questions were raised about whether diagnostic criteria in DSM-V would include findings from genetic tests or neuroimaging as well as clinical presentations. Dr. Phillips said that was not on the table, at least in her sphere. “I think at this point, it’s not clear to our work group that there are enough replicable, sensitive, specific findings from neurobiology that would allow [us] to incorporate the findings directly into diagnostic criteria,” she said. (“APA: Major Changes Loom for Bible of Mental Health”, Medpage Today, 2009)

Voisi olla paikalla ja läsnä, muttei huomaisi kun toista häiritään

Maailmassa on lukuisia opeteltavissa olevia asioita, joita ei ymmärrä, eikä niitä varsinkaan tule soveltaneeksi, jollei niiden opettelemiseen ja harjoitteluun ensin syvenny edes tovin ajan.

Joitakin säännönmukaisuuksia, kaavamaisuuksia ja templaatteja ei opi koskaan sillä tavoin, että ”on vain elämässä mukana”, vaan on annettava itselleen muutaman pohdiskelevan kierroksen verran aikaa todella ymmärtää sellaisia. Esim. Sudoku-pelin läpipeluu nopeutuu ajallisesti useiden satojen prosenttien edestä, kun hoksaa, miten siinä pelissä olevia numeroita pitää tarkastella, jotta osaa nähdä miten pelissä pääsee eteenpäin, mutta tätä hoksausta ei edesauta juuri minkään vertaa se, että esim. silmäilee maisemia, kuljeskelee kaduilla tai keskustelee jonkin ihmisen kanssa. Asia voidaan ilmaista niinkin, että vaikkei pelin perusideoiden opetteluun käytettävä aika vähäisinä harjoitteluineen vie kuin muutaman kymmentä minuuttia, ei niitä säännönmukaisuuksia, joiden mukaan peliä osaa jatkossa paremmin ja nopeammin hahmottaa tulisi koskaan käyttäneeksi muissa tilanteissa kuin tuon pelin äärellä, ellei olisi ensin opetellut niitä Sudokussa toimivia säännönmukaisuuksia. Niitä ei siis ole opeteltu koulussa, eivätkä ne tule ymmärretyksi sitä kautta, että näkee päivittäin sanomalehdessä taas uuden Sudoku-ruudukon (jonkun) täytettäväksi.

Joidenkin pelien ratkaisemiseen liittyvät säännönmukaisuudet eivät ole samalla tavalla tyystin loogiset kuin Sudokussa, mistä seuraa se, että

niiden sääntöjen itselleen selkiytymisen nopeus on suhteessa siihen kuinka hyvä on oivaltamaan asioita intuitiivisesti. Tällaisia pelejä ovat monet suoranaiseen häirintään tarkoitettut pelit, joiden toimivuus häirinnän onnistumisen kannalta perustuu sellaisille havainnoille ja ajatuksille altistamiseen, joiden yhteisvaikutuksena häirinnän kohteelle aiheutuu mm. lisääntyvää glukookinkulutusta, stressiä, immuunipuolustuksen kuormittamista, älyllisen kapasiteetin hetkellistä laskua, dopamiinivarantojen tarpeetonta kuluttamista (oletus) ja erityisesti tietynlaisia pitkäaikaisia vaikutuksia mieleen.

Pelimäisen häirinnän kohteeksi valittu yksilö ei ehkä pitkän ajan kuluessakaan aivan täysin ymmärrä pelin säännönmukaisuuksia niin hyvin, että voisi selittää ne ymmärrettävästi jollekin toiselle, koska toimivuus perustuu pitkälti siihen, että ne ovat kustomoitu häirinnän kohteena olevan yksilön mieltä varten, eikä niitä voi selittää minkään lyhyen loogisuustäyteen kerronnan avulla. Koska monenlaisia pelimäisessä häirinnässä käytettäviä säännönmukaisuuksia ym. ei opeteta missään koulussa millään asteella sellaisenaan, niiden aukiselittäminen itsepuolustus-tarkoituksissa jää häiritävän tehtäväksi, mikä ei välttämättä ole helppo tehtävä.

Joidenkin häirintään tarkoitettujen säännön- mukaisuuksien, kaavamaisuuksien ja templaattien päätyminen opettelu- ja harjoitteluvaiheen kautta häirintäkäytössä hyödynnettäväksi luonnistuu sitä helpommin, mitä valmiimpi (mahdollisesti vasta aiotun) häirinnän kohde on pitämään niitä mielessään aktiivisena. Esim. jos on perehtynyt paljon esim. semanttisen tiedon verkkoihin, relaatiotietokantoihin, sanavalintoihin, esinekuvaileihin sanojen avulla tai käsittekarttoihin, ovat ne muokanneet sitä, miten säilöö tietoa mielessään, miten löytää sieltä tietoa, millä tavoin erilaiset asiat ovat toistensa kaltaisia ja miten näitä suhteita, samankaltaisuuksia ja eroavaisuuksia kuvaillaan visuaalisesti.

Häirintään pyrkivien hyvin opettelemat säännönmukaisuudet ja kaavamaisuudet saavat vaikuttavat tekijät luikahtamaan kohdeyksilön mieleen ennen kuin niitä ehtii käsittelemään rationaalisesti. Tämä on ongelmallista, jos havainnot aiheuttavat yhdessä ajatusten kanssa haitallisia fysiologisia reaktioita, eikä vaikutuksen voi olettaa päättyvän samalla kun aistihavainto päättyy. Kyse on suurimmissa määrin siitä, minkälaisia neuronien aktivaatioiden aaltoja ja ristiinaktivoitua havainnot ja ajatukset yhdessä saavat aikaan. Antihäirintää edustaisivat tässä esim. kirjat, joissa esiintyvät sanat ja mielikuvia herättävät symbolit on suunniteltu sellaisiksi, että niiden yhteisvaikutuksena päättyy hyvälle mielelle. Tietynlaisessa häirinnässä pyritään siihen, että muodostuvat tuntemukset olisivat pikemminkin musertavia.

Häirinnän kohteen kannalta häiritsevyyden tunne pysyy yllä sitä varmemmin, mitä onnistuneemmin toimintaan osallistujat varioivat esiin nostettujen havaintojen ja ajatuksien rypäitä, sillä muutoin häirinnän kohteena olevan aivojen regulointi ja stabilointijärjestelmät tyyntävät hänen mielensä niin, ettei häirintä enää toimi. ■

Julkaistu teoksessa Valmisteltua epämuikavuutta.

Vaaroja

Tietoturva-aiheisia poimintoja IEEE Xploresta ja Dark Readingistä.

Human Activity Recognition from Environmental Background Sounds for Wireless Sensor Networks (2007)

Sound feature extraction (MFCC) and classification dynamic time warping (DTW) algorithms are applied to recognizing the background sounds in the human daily activities. Applying these algorithms to typical daily activity sounds, average recognition accuracy of 92.5% can be achieved. (id: 4239009)

A software architecture for activity recognition from smartphone sensor data (2017)

Smartphone-based Human Activity Recognition (HAR) systems can exploit the full set of embedded sensors beside the accelerometer in order to increase the accuracy of the detection process. At the same time, the practical deployment of such systems can result highly challenging since it must cope with the limited computational resources and the battery constraints of the mobile devices. (id: 8078368)

Wi-Wri: Fine-Grained Writing Recognition Using Wi-Fi Signals (2016)

As our major contributions, we propose a written detection algorithm for extracting the written activity from Waveform of Channel State Information (CSI) signal, a small scale motion recognition framework for rough letter input and a dictionary-based rectification to improve the input accuracy. The experimental results based on our implementation show that Wi-Wri can achieve more than 98.1% detection accuracy for detecting the motion of writing letters and more than 82.7% recognition accuracy for recognizing written letters. (id: 7847099)

Developers Failing to Use Secure Open Source Components (2018)

Only half of developers using open source components in their software update them to use the most secure version, according to CA Veracode. (Dark Reading)

Lasten vanhempien huojentuneisuudesta

Sitenhän sitä varmastikin mielellään ajattelisi, että siellä missä lapset kulkevatkin, ei olisi suoraan näkyvissä tai helposti mieleen juolahtamassa jotain läpeensä epäkelpoa tai suorastaan pahaä, ja että heidän lastensa kanssa asioivienkin joukoista on karsittu erilaisten seulontojen kautta pois määritelmällisesti vääränlaiset ihmiset, jotta heidän lapsillaan olisi mahdollisuus, vaikka edes teorettinen sellainen, kasvaa terveessä ja turvallisessa yhteiskunnassa. Heiltä jää kuitenkin helposti tiedostamatta, että siihen heidän mahdollisesti ainoaan lapseensa voivat vaikuttaa hyvinkin paljon ihmiset, jotka suhtautuvat häneen jossain määrin epäinhimillisesti mielteiden kuten ”mitä sille tehtäisiin” ja ”mitä siitä tehtäisiin” kautta kuin hän olisi jonkinlainen ohjelmoitava kone.

Lapsensa kanssa keskusteleminen ei välttämättä ole varma keino varmistua siitä, ettei häneen ole ”injektoitu” vääränlaisia ideoita tai ettei hänen mieltään ole valmisteltu jollain tavoilla, mahdollisesti toistaiseksi tuntumattomaksi jääviin tarkoituksiin perustuen. Tämä voisi johtua siitä, että vaikka lapsi pyrki tuottamaan autenttisen kuvauksen päivän tapahtumista, koko päivän tapahtumista kertominen olisi niin paljon aikaa vievää ja valikoivuudelle altista, ettei siitä voisi helposti varmistua ehkä muusta kuin siitä, ettei hän ole ainakaan tavannut ketään ”epämääräisiä tyyppejä”. Mutta mitä jos vaikuttavana tahona on ollut joku hänen jo pitkään tuntemansa henkilö, joka taasen ei olisi tarkoituksellisesti pyrkinyt vaikuttamaan häneen, vaan olisi itse tullut jonkin aiemman tilanteen vuoksi päätyneeksi sellai-

seen mielteiden jakamisen halun mielentilaan, että kerronnan kuulijaksi päätyy jollain suurella varmuudella juuri tämä joidenkin vanhempien lapsi? Kuinka pitkän reitin vaikuttamista vanhemmat pystyisivät tai olisivat viitseliäitä takaisinmallintamaan kyselemisen kautta?

Tai ehkäpä vaikuttamistapahtumana oli hetki koulussa, jolloin ylempiluokkalaiset tulivat kertomaan nuoremmilleen miten jostain kouluun liittyvästä jutskasta selvitään helpommin ja siinä yhteydessä tultiin sitten jollain tapaa lämpäilleeksi useammassakin lapsessa jotain ideaa vaikkapa jollain vertauskuvalla, jossa sellaisenaan ei olisi mitään erityistä kritisoitavaa tms., mutta joka olisi sattumoisin linjassa joidenkin tiettyjen muiden saman päivän aikaisten tapahtumien ja tietoon tulleiden asioiden kanssa? Kuinka mo-

nesta asiasta lapsen vanhempien pitäisikään olla tietoisia, jotta he pystyisivät tunnistamaan, min-käläiset ideat ym. saavat lapsen mielessä niin pal-jon samanaikaista ajatusaikaa, että se ohjaisi hä-nen ajatteluaan useiden seuraavien päivien ajan?

Voipa olla niinkin, että lapsi ei välttämättä edes halua kertoa kaikesta mahdollisesti van-hemmilleen, mutta sen mitä hän kertoo, hän ker-too luontaisella kyvyllään muodostaa sellainen tapahtumakuvaus, joka kuulostaa loogiselta ja hyväksyttävältä, vaikka siitä puuttuukin vaikka mitä. Viikonkin aikana ehditään lapseen vaikut-taa ulkopuolisten toimesta niin vahvasti, että sillä voi olla erityistä, lähtemätöntä vaikutusta siinä vaiheessa, kun hän myöhemmässä vaiheessa elä-määnsä valitsee koulutustaan, valitsee olla lähte-mättä johonkin koulutukseen tjm.

Kun muissa yhteyksissä kuin lapsen vanhem-pien ja heidän lapsensa välissä keskusteluissa (paneeliryhmässä, tv-keskustelussa, lukiokurs-silla ym.) keskustellaan lapsen kehitykseen merkittävästi vaikuttavista asioista ns. yleisellä tasolla tavataan tarjota ensimmäisenä vaihtoeh-toja luonto eli geenit + epigeneettinen periyty-minen ja kasvatusta eli vanhempien, sekä muiden virallisten lapsen (tai nuoren) elämää ohjaavat henkilöt. Traumaattiset tilanteet, muistot men-neiltä ajoilta ja merkittävät ajanjaksot elämässä saatetaan heittää jossain vaiheessa täydentäviksi selityksiksi, mutta systemaattista, ulkopuolisten ihmisten suorittamaa vaikuttamista ei saada ote-tuksi näihin keskusteluihin mukaan ellei niillä ole jotain anekdoottista arvoa. Myös hivenenkin poikkeavan perimän vaikutusta ajatteluun ja tä-män seurauksena tehtävien päätöksien vaiku-tusta esim. ravitsemuksellisiin valintoihin ja sitä kautta seuraaviin valintoihin ruokailupaikkojen suhteen ja sitä kautta seuraavien uusien ihmis-ten tapaamisten mahdollisuutta ei oteta helposti huomioon, koska asioista on kivempi keskustella yksinkertaisesti.

Tällainen jättää hyvät mahdollisuudet vai-kuttaa kasvaviin ihmisiin kaikilla niillä kenties monimutkaisilla, mutta huolellisesti tutkituilla ja dokumentoiduilla metodeilla, joista ei yleisesti puhuta kenties missään. Jotkin näistä metodeista pohjautuvat sellaiseen tutkittuun tietoon, joka on aikoinaan ollut tarkoitus selvittää niissä yh-teyksissä, joissa väitetysti tutkitaan varsinaisesti jotain aivan muuta, mutta joka tarjoaa niin paljon kokeiluvaihtoehtojen mahdollisuuksia, että siinä samalla voi selvittää muutakin. Tällainen olisi esim. hämähäksen vuoksi käytöksenmuuntamis-terapiaksi naamioitu palvelu, jossa ylimääräistä, oheistietoa kerryttäviä keinoja voidaan käyttää luvan kanssa, luvan tullessa annettua tutkitun tai hänen vanhempiensa antaessa sellaisen hyvin la-veasti esitettyyn kysymykseen.

Tutkijoilla voisi olla ollut lukuisia erilaisia hypoteesejä sen suhteen, miten mikäkin vaikut-tamismetodi toimii ja joita voitaisiin jakaa ke-keiltavaksi useisiin eri ihmisiin, jotte epäilyksiä hämähäperäisestä kokeiluista heräisi niin helpos-ti. Nykyisin nämä terapiat/palvelut voivat olla yksilöiden itse tavoittelemia, mutta ennen mui-noin niitä saatettiin käyttää pakotetusti suureen joukkoon ihmisiä, vuosikymmeniä kestäneiden kokeilujaksojen aikana. Yksityisten palvelutuot-tajien ei sinänsä ole mikään pakko tuottaa ke-nenkään muun käyttöön monikymmensivuista tutkimusraporttia ja vaikka tuottaisivatkin, siitä voisi silti jättää pois kaiken sen, mitä uutta opit-tiin ihmisaivoihin/-mieleen vaikuttamisesta ja siirrättää tämä ylimääräinen tieto johonkin eks-lusiiviseen tietopooliin, joka on pääsyoikeudelli-sesti jaettu useiden eri tahojen kanssa.

Kun ekslusiivisesti tai vapaasti saatavilla olevaa tietoa siitä, miten eri-ikäisiin ihmisiin voidaan vaikuttaa heidän halujensa, pyrkimyksiensä, käytöksensä ym. muuntamiseksi tavoitel-lunlaisiksi, on paljon, voidaan siihen perustuen kehittää laajoihin ihmisjoukkoihin kohdistuvaa

vaikuttamista esim. sillä pyrkimyksellä, että heistä kasvaa businessmaailman kannalta sopivin tyhmiä kuluttajia. Täten, viimeisimpien hallitusten tahtotilojen ollessa se, että varhaiskasvatukseen pitäisi saada lisää korkeasti koulutettuja ihmisiä, onko siinä kyseessä täysin puhtoiset tarkoitukset vai onko vain jonkin eturyhmän kannalta varmempaa, että lapsien kehittymistä

ihmisinä valvovat ja kontrolloivat ihmiset, jotka ymmärtävät paremmin lapsien kognitiota kuin että lapsien parissa toimii ihmisiä, jotka osaavat hyvin työhönsä liittyvät ohjesäännöt ja jaksavat viettää aikaa temmeltävien lasten parissa, mutta joiden käsitys näistä lapsista melkeinpä resetoituu seuraavaan päivään mennessä? ■

Televisiosarjojen katsojaan vaikuttavuus niiden välillä tehtäviä ajatussiiirtymiä aiheuttamalla, on enemmänkin sellaisia Yhdysvaltalaisia ihmisiä koskettava asia, olettaen, että katsojalla on mahdollisuus katsoa monista sielläpäin tarjolla olevien palveluiden kautta viimeimpiä tv-ohjelmia sellaisina iltoina kuin ne ensiesityksensä saavat. Jos tilanne televisiosarjassa on riittävän erilainen suhteessa muihin lähiaikoina nähtyyn televisiosarjojen sisältöön, ajatukset ajautuvat helposti pari päivää taaksepäin löytääkseen omista katselumuistoista sen, missä on jotain samankaltaista. Samankaltaisuus voi muodostua pelkistä yksittäisistä sanoista, jotka voidaan havainnollistaa esinein tai niistä voidaan puhua, mutta kyse voi olla myös minuuttien mittaisista tapahtumista. Kuvat tv-sarjoista *Blindspot* ja *Into the Badlands*. Yksityiskohtaisempaa mietintää syistä ja tavoitteista on luettavissa verkkojulkaisusta Valmisteltua epämuikavuutta: <http://webapp.hoito.org/kotvawritestories/view.jsp?solutionid=231>

Terveydenhuollon palveluissa leppoisa suhde viitsimättömyyteen

On monia tilanteita, tapahtumia ja seikkoja, joista voi johtaa huomion siihen, että potilaan tapaama, terveydenhuoltoyksikön henkilökuntaan kuuluva on voinut suhtautua leppoisasti siihen, että hän ei ole tehnyt huolellisesti työtään, jota hänet on palkattu tekemään tai että hän suorastaan irvailee sillä, miten hän voi toimia elekielensä, maneerinsa, puhesisältönsä tjm. osalta potilasta suoraan ärsyttävällä tavalla.

Usein suoranainen työkeys tai muulla tavoin potilasta haittaavuus tulee potilaan tiedettäväksi vasta siinä vaiheessa, kun hän lukee mitä omituisuuksia ym. vastaanottokäynnistä on kirjoitettu hänen terveystietoihinsa, mutta saattaapa työkeilijä pitää itseään kykeneväisenä siihenkin, että hän ohjailee vastaanottokäynnin kulkuja ennalta valittuun tavoitteeseen potilaan huomaamatta tai siitäkkin huolimatta. Mikään näistä vaihtoehtoisista toimintatavoista ei useinkaan ole ideaaltaan pelkästään suoranaista tai hienoisempaa työkeyttä toteuttavasta itsestään lähtöistä, vaan se on lähtöisin jostain perimmäisestä kuten terveysyksikön toimintatavoista ja jaetuista asenteista.

Voipa olla, ettei olisi liian kaukaa haettava sekkään, että kyse on jostain sellaisesta, mikä muodostuu jonkinlaisen välttämättömyyden vuoksi

toimintatavoiksi kaikkiin erilaisiin vaikkapa sairaanhoitopiirien mielenterveysyksiköihin, juontuen yhtenäisistä syistä, joita voivat olla vastuunkantajien pula, koulutuksen aikaiset opiskelijoihin laajalti kohdistuvat asennevaikutteet, historialliset syyt kuten lääkäreiden halu olla eliittikansalaisia, sitoutuneisuus kulttimaisiin toimintatapoihin, tietämys reklamoivien potilaiden kritiikin kilpistymisestä johtajien, ylilääkäreiden ym. lääkäreitä kaikissa olosuhteissa puolustavuuteen, kymmenien vuosien aikana tehtyjen valikoitujen rekrytointien muodostama työkeyttä asennetta puoltava henkilöstö, yhtenäinen linjaus ihmissuhtautumisessa muun yhteiskunnan kanssa tai ehkä fundamentaalisiin syy eli koko julkisen terveydenhuoltojärjestelmän oleminen suurelta osin huijausta.

Potilasta reklamaatioiden ja tiedonkorjaa-

misvaatimusten tekemiseen motivoivat tiedon ylöskirjaamistavat voi nähdä muodostuneiden, töykeiden toimintatapojen jatkettavuuden vakaustestiksi, missä olettamuksena pidetään sitä, ettei potilas saisi aikaan mitään erityisen merkittävää muutosta tavanomaisten reklamointikanavien kautta. Merkittävä muutos olisi esim. vaihdos henkilöstössä tai allekirjoitettu myönnitys sille, että hoidossa tai tutkimuksessa on tehty karkeita virheitä arvioinnissa, päätelmissä, käytöksessä tjm.

Eräs lääkäreiden suhdetta potilaisiin muokkaava seikka voisi olla juuri se fundamentaalinen syy, että terveydenhuoltojärjestelmä on suurelta osin huijausta, mikä olisi osoitettavissa mm. mielenterveyteen tai neurologiaan liittyviin diagnooseihin viitaten, sillä ne ovat tyypillisesti aivan liian monitulunkintaisiksi määriteltyjä. Tämä ei olisi edes kotimainen ongelma, vaan näistä diagnosikriteereistä sovitaan kansainvälisesti monenkertaisten konsensuspäätöksiensä ja lobauksen saattelemana. Diagnosikriteerien monitulunkintaisuus mahdollistaa mm. monenlaiset tutkimusvilpit, loputtomat hoitokokeilut ja useampiin ihmisiin vetoavan median kautta markkinointivuuden. Kun lääkäri sitten keskustele potilaan kanssa jonkin diagnoosin mahdollisuudesta, lääkäri voi helposti pitää potilasta vähän tyhmänä, potilaan vaikuttaessa sopivalta kandidaatilta kaikenlaisten huijaamisten ja valheellisten väitteiden kohteeksi.

Lääkärilehdessä ja muissa ”tavallisilta ihmisiltä” piilossa olevassa kirjoittelussa esiintyy ajoittain lääkärikunnan itsensä tuottamaa kritiikkiä diagnosimääritteiden epämääräisyyksistä, mutta valtaviiran lehdet ovat sellaisesta visusti hiljaa – mikä sinänsä kertoo paljon mm. siitä, kuinka valtakunnan eri toimialoja kontrolloidaan jossain määrin koordinoitusti, kuinka journalisteilla ei ole liiaksi mahdollisuutta oman tahdon käyttöön ja kuinka edes bloggaamaan vapaat ei-

vät useimmiten saa aikaiseksi jyvettä kritiikkiä, vaan lähinnä jonkinlaisia pikku tussahduksia. Lisää potilaan ongelmia väheksyvyyttä voi kehkeytyä siitäkin, jos potilas ei ilmeisen taloudellisesti syistä pystyisi hakeutumaan yksityisen puolen vastaanotoille ja näin varsinkin, jos potilaiden ärsyttämisen juuri sen vuoksi, että he hakeutuisivat muuante, julkista puolta taloudellisesti kuormittamasta, on jonkinlaisena ohjenuorana lääkäreiden keskuudessa kautta valtakunnan. Onhan niitä paljon suomalaisissa politiikoissakin, joiden mielestä ihmisten pitäisi itse maksaa terveydenhuoltonsa ja pärjätä elämässään työntekemisellä saaduilla leipärahoilla.

Potilaalle kohdistuva haitta voi ilmentyä hyvinkin pitkän ajan kuluessa kuten silloin, jos lääkärin vuosia sitten tuottamat valheelliset väittämät terveystiedoissa vaikuttavat yhteneväiseltä jonkun sellaisen lääkärin lausuntojen kanssa, joka ottaa potilaan vastaan poliisien saattelemana ja mistä sitten voidaan keinotekoisesti muodostaa jonkinlainen pidempiaikainen trendi käytöksessä.

Terveydenhuollon henkilökunnan käytös ei aina ole kaikkiin epävirallisiin ihmiskategorioihin solahdaviin ihmisiin samantapaisesti kohdistuvaa, vaan toisinaan yhteen tiettyyn henkilöön kohdistuva, jollain tapaa haittaava käytös ja toiminta, ilmentyy useilla eri vastaanotoilla ja palveluissa sen vuoksi, että siihen on jokin esim. ideologinen tai absorboituun propagandaan perustuva syy. Tällöin potilas saattaa joutua odottamaan normaalisti pari viikkoa kestäviä

laboratoriotuloksia yhdeksän viikkoa, ajanvaukset tarjotaan sellaiselle päivälle, jolloin joku ulkopuolinen häirikkö ehtii vastaanottoalaan tekemään potilaan mielentiloja epämuikaviksi ja hoitohenkilökunta jättää tahallaan potilaan mieleen tilannetapahtumia, jotka poikkevat rajusti normaaleista vastaanottotilanteista. Personoitu häirintä hoitohenkilökunnan taholta voi johtua sitäkin, että heti kun lähestytään sellaista aihetta, missä lääkäri, sairaanhoitaja tjm. aistii rahanmeno sairaanhoitopiirille, estetään jollain verukkeella pääsy tällaisiin tutkimuksiin tai hoitoihin.

Potilaalle kohdistuva haitta voi ilmentyä hyvinkin pitkän ajan kuluessa kuten silloin, jos lääkärin vuosia sitten tuottamat valheelliset väittämät terveystiedoissa vaikuttavat yhteneväiseltä jonkun sellaisen lääkärin lausuntojen kanssa, joka ottaa potilaan vastaan poliisien saattelemana ja mistä sitten voidaan keinotekoisesti muo-

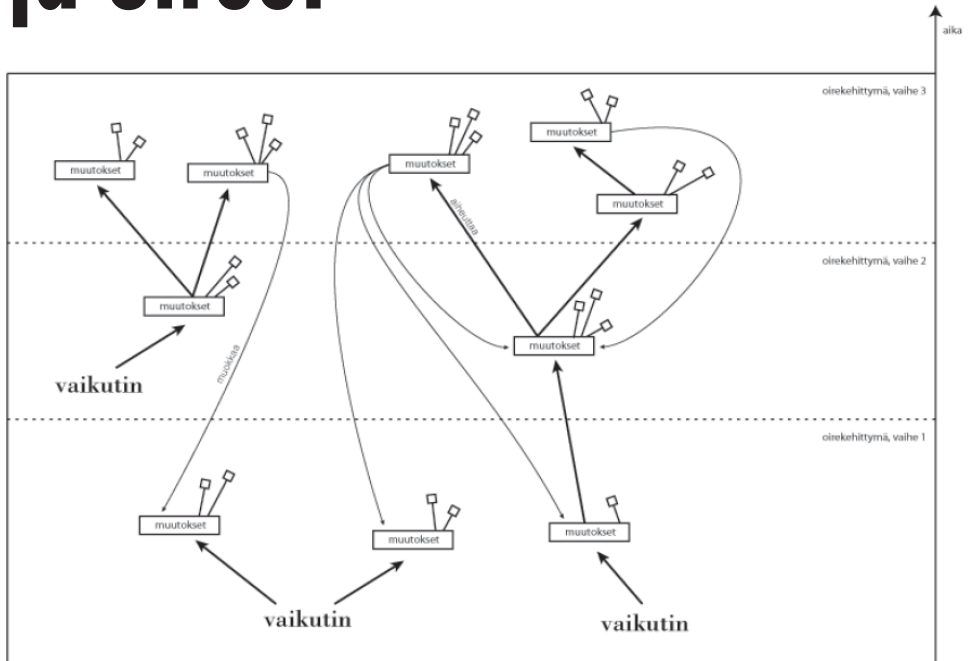
dostaa jonkinlainen pidempiaikainen trendi käytöksessä. Terveystenhoitohenkilökunnan itsensä tekemiä hoitovirheitä ja muuta sellaista ei tietenkään kirjata potilaan terveystietoihin. Sisältyyköhän tällaisten riskien estämisen varmistelu sisäisen tarkastajan toimenkuvaan? Hänen tehtäviinsä kuuluu avustaa sairaanhoitopiirin ylintä johtoa ”sovittujen tavoitteiden toteutumisen sekä toiminnan tulokellisuuden ja tarkoituksenmukaisuuden arvioinnissa”, mutta myös ”riskien arvioinnissa ja hallinnassa”.

Jos terveystenhoitoalan henkilökunta kykenee luontevasti työkeyteen, niin mikseipä tällöin voisi olla myös niin, että heidän kokiessa jostain ihmisistä voivan kehittyä terveystalaa tai heitä ihmisinä vahvasti kritisoiava ihminen, he tutkittvat hänen kyvykkyyttään kyvykkyyttään ja elimiään esim. psykologisten testien ja erilaisten kuvantamisten kautta? ■

”Pekka-Eric etenee systemaattisesti koulun käytäviä, kolkuttelee oviin ja ammuskelee ovien läpi luokkiin. Kiuru ja toinen opettaja yrittävät epätoivoisesti lukita ovia siinä onnistumatta. Ampuja juoksee lukiosiivestä hallintokäytävää pitkin ase kädessä huutaen Kiurua kohti. Kiuru pakenee ja näkee paetessaan aikuisen naisen ruumiin. -- -- Hän ampuu viimeiset laukaukset klo 12.04 haavoittaen itseään vakavasti.” (Apu-lehti)

Mikä olisi sellainen visio, joka edistäisi laajalti terveystenhoitoon liittyvää tutkimuskehitystä, opiskelijoiden kouluaikaista suuntautuneisuutta, työelämän toimenkuvia, tiedon avoimuutta ja kansainvälisten käytäntöjen uudistamista, sekä saisi ihmiset sosiaalisessa mediassa ja asiantuntijafoorumeilla esittämään puolttavia näkemyksiä siitä, miksi kyseisenlaisen vision tavoittaminen olisi tärkeää ja hyödyllistä?

Vaikuttimien aiheuttamat muutokset ja oireet

Oirekuvan kehittymisestä ei pysty saamaan erityisempää selkoa pelkästään lukemalla vastattuun kyselylomakkeeseen annettuja vastauksia, joilla on kerrottu siitä, kuinka paljon ja/tai kuinka taajaan jotain oiretta on esiintynyt. Oireiden kehittyminen on voinut alkaa vähästä, mitä on edeltänyt yksi tai useampi muutos elimistössä ja joita on edeltänyt yksi tai useampi vaikutin. Aiheutuneet muutokset taasen voivat tarpeeksi kauan jatkuessaan aiheuttaa lisää muutoksia elimistössä ja mikä sitten aiheuttaa uusia oireita ja nuo samaiset muutokset voivat myös muuntaa aiempia vaikutinperäisiä muutoksia jollain tapaa kuten vahvistamalla tietynlaista oireilua. Erilaisia vaikuttamia voi tulla lisääkin, jotka sitten aiheuttavat lisää muutoksia elimistössä ja mikä taasen monipuolistaa oirekuvaa vielä enemmän. Kyselykaavakkeisiin annettuja vastauksia ei useinkaan pitäisi jäädä tuijottamaan liiaksi, vaan tärkeämpää olisi ymmärtää, mitä elimistössä tapahtuu ja mikä on vaikuttamassa mihinkin. Tämä haasteeseen suomalainen lääketiede ei tyypillisesti ole osoittanut erityisen suurta mielenkiintoa vastata. ■

Tietoteknisten ongelmien viiveellinen selittyvyys

Tukipyyntöjä sellaisille tahoille, joiden arvaa olevan soveltuva vastaamaan tietoteknisellä ongelmalla tiedusteluun, voi joutua lähettämään useampaankin paikkaan, mutta on liian tavanomaista, ettei vastausta saa ollenkaan. Tämä osaltaan tekee helpommaksi suorittaa tietotekniikka-avusteista häirintää yhteen tai useampaan henkilöön kohdistuvana, samanaikaisesti tai eriaikaisesti, sillä monillakaan ei ole riittäviä tietotaitoja edes sen selkeään hahmottamiseen, mikä olisi luonnollinen, häirintää sisältämätön selitys jollekin oudoksuttavalle tietokoneen tai sen oheislaitteisiin liittyvälle käytökselle.

Toisilla tietoa tietotekniikkaongelmien selvittämisessä tai siinä alkuun pääsemiseen voi olla liikaakin, mikä saattaa johtaa jopa hivenen neuroottiseen tapahtuneen ymmärtämiseen selkeyttävältä tuntuvan laajasti. Turhautuneisuuden tunteen, joka aiheutuu siitä, ettei pääse riittävän hyvään ymmärrykseen kaiken sekalaisen, netistä haalitun lisätiedon kerryttämisen jälkeenkään, saattaa haluta välttää antamalla ajan kulua ja toivoa, että ongelma selviää itsestään, mutta aina se vaihtoehto ei edistä tilanteen normalisoitumista. Nykyaikana on myös perusteltua ottaa huomioon myös se mahdollisuus, että häirintä on jonkin palveluntarjoajan työntekijän tavoitteellisesti aiheuttamaa ja sitä jatkuu niin kauan kunnes jossain toisaalla päätetään, että häirintää on ollut tarpeeksi. Voi myös olla, että kaupasta ostettu laite ei alunperinkään tai huollossa käynnin jälkeen ole valmistajan tarkoittaman tapaisesti tietoturvallinen tai asuinhuoneistossa sijaitsevaan tietokoneeseen on lokaali pääsy tuntemattomilla henkilöillä. Saattaapa jopa olla, että jossain käytetyistä laitteista on käytössä sellainen miljoonissa muissakin laitteissa käytössä oleva laitteistokomponentti, joka tarjoaa luvattoman etäkäytön mahdollisuuden.

Erikseen voi päivän kulkua ajatella rikastavan esim. se, että jokin verkkopalvelu toimii viikkojen ajan sellaisella tavalla, että sen olisi kokenut ongelmaksi jo moni muukin ja ongelma olisi tämän vuoksi tullut korjattua nopeasti, mutta näinpä ei sitten vaikutakaan käyvän. Tällainen ongelma olisi vaikkapa se, että Twitteriin lähetetty twiitti ei päädy twiitti-hakuihin mukaan, jos se sisältää esim. quora.com-, qz.com- tai facebook.com -alkuisia domaineja linkeissään, mutta esim. newyorker.com- tai nytimes-alkuisia sisältäviä voi twiittailla ilman taukoja ja kaikki ne päätyvät suoraan Twitter-hakutuloksiin.

Tietokone käynnistyy vain arvaamalla sillä kertaa sopivat säädöt

It seems ridiculous that sometimes I seem to need to set ACPI HPET TABLE setting as disabled to get past the login screen and sometimes it seem to have to be enabled. That's how it feels like when I yet again encounter the problem that prevents me from entering my credentials so I could login. Windows seem to load just fine until it reaches the login screen.

Verkkokauppojen tuoteruudukoista tasan yksi kuvarivi mustana

Ongelma ei vaikuta keskittyvän mihinkään tiettyihin domaineihin tai CDN-palveluihin, eikä kello-najoistakaan voi todeta mitään erityistä. Käytännössä ongelma esiintyy siten, että yksittäiset kuvat: a) näkyvät mustana, b) näyttävät latautuneen hieman yläosastaan, ovat muilta osin mustia, siirtymäkohdan ollessa teräväräinen tai ne c) näyttävät latautuneen hieman yläosastaan, ovat muilta osin mustia, siirtymäkohdan ollessa "feidaantunut" (värillisistä pikseleistä koostuvia viivoja, välissä mustia viivamaisuuksia niiden seassa). Toisinaan on vielä niinkin, että verkkokauppojen "view larger"-kuvat latautuvat väärin tarjoamalla katsottavaksi vain miniatyyrisen kuvan, mutta tämäkään ei ole ongelmana rajautunut vain yhteen verkkokauppaan. Verkkokauppojen tuoteruudukoiden osalta erikoista on, että ongelmaa esiintyy vain tuoteruudukon yhden rivin kaikissa tuotekuivissa, eikä siis esim. kahdella lähekkäisellä tuoterivillä, molemmilla vain osittain. Verkon nopeus vaikuttaa olevan jatkuvasti samaa 50/30 Mt:n (download/upload) luokkaa eli siitä ei saa helposti selittäjää millekään.

Musiikkipalvelu Pandoran kuuntelu VPN:n kautta rysäyttää verkon

Setuping the VPN service was quick and easy. It worked through my 4G-WiFi router just fine without any additional adjustments. VPN Protocol is set as L2TP and city might be set as Los Angeles or Kansas City. Pandora.com loads ok, I can select some music to play and everything goes smoothly for some time like 30 minutes or so, but then my desktop computer claims that it can not contact network (can't get IP address from the router's DHCP). At the same time my smart phones can connect to the internet via router's WiFi just fine, but for the desktop computer to recover I have to reset the router.

Musiikkipalvelu Soundcloudia kuunnellessa parempi olla koskematta mihinkään

If I select a track (webclient) and let it play from the beginning, it highly probably plays just fine, but if I dare to point to a later part of a track, then two possible outcomes are the most likely ones: a) it takes a long time before I can hear anything and it might be that track doesn't play at all - browser application just keeps trying to load something, or b) track starts playing immediately from the selected position, but stalls very soon after - like, after a few hundred milliseconds - and then it just keeps looping between trying to load something and trying to play a small amount of buffered audio bytes. I first thought and hoped that this is a browser specific problem, but it doesn't seem to be so as I had same kind of problems with both the Internet Explorer and the Firefox.

Musiikkipalvelu Deezerissä kappaleen soitto vaihtuu satunnaiseen toiseen kappaleeseen

While listening a track it might happen at any point that the playback might stop and something else begins to play (without much delay, almost immediately). That something else seems to from some

other album, which I already have added to my favorite albums (e.g. change from The Groove Sessions, Vol. 3 to The ArchAndroid).

Facebookin websovellus ei suostu lataamaan lisää kuin joidenkin ryhmien postituksia

When I try to see older posts of certain groups, those posts just don't appear. By scrolling downwards, I can get the Facebook's web application to load more posts few times, but it just stops loading any more. Reloading the page won't help as it loads just the exactly same amount of posts. The problem occurs only when I'm using Firefox (the latest), but not with the Chrome browser.

Tietokoneen verkkoliikenne jumiutuu ruudulla näkyessä jotain mieltä kuohuttavaa

Verkkoliikenne jumiutuu nettiä selaillessa siten, että reititin on pakko sammuttaa ja käynnistää uudelleen, missä vaikuttaa olevan jonkinlaista aiheen mukaista ajoituksellisuutta. Aivan kuin joku ulkopuolinen pystyisi keskeyttämään reitittimen toiminnan valituilla hetkillä riippumatta siitä, onko suojattu HTTPS-yhteys käytössä vai ei. Esimerkkinä ajoituksista vaikkapa artikkelin lukeminen Guardianin verkkosivuilta, missä kerrottiin jotain paljon julkisuutta saaneesta Breivikista; tietoturva-aiheiden seuraaminen Dark Readingistä; Ilta-Sanomien verkkosivuilla olleen puukotustappomurhan jutun valtavankokoinen otsikko sivun avausjutussa; stressin vahingoittavasta vaikutuksesta kertova juttu jossain suomalaisella terveystietosivustolla; tivi.fi:ssä olleen IT-alan työttömyydestä kertovan jutun yhteydessä jne. Tätä samaa on tapahtunut ainakin kolmella eri reititinlaitteella.

Tietokoneen näytönohjain kadottaa yhteyden monitoriin

The actual problem is that graphics card occasionally disconnects my monitor (doesn't matter if the computer is idling or if I'm playing games). First few times computer itself kept running just fine after the problem occurred, but lately computer has just kind of frozen after the problem occurs. It hasn't been useful to try different HDMI cables or different monitors. Only solution has been to restart the computer, which is rather irritating. At the booting time of the computer, graphics card begins functioning just fine. ■

Nuori mies kertoi sytyttäneensä kirkkopalot harhojen vallassa. Artikkelissa kerrotaan kuinka tulipaloista syytetty 25-vuotias vantaalaismies tunnusti oikeudenkäynnin alkajaisiksi sytyttäneensä Kaivokselan kirkon ja Jehovan todistajien valtakunnansalin liekkeihin "harhojen vallassa", mutta kiisti kaksipäiväisen oikeudenkäynnin aikana, että syynä olisi ollut torjutuksi tuleminen kirkkopiireissä. Sen sijaan hän kuvaili, miten "harhat valtasivat hänen mielensä ja tekivät hänestä tuhojoltajan". Syytetyn mukaan "seurakuntaihmiset häiritsivät jokapäivästä elämää puhumalla hänen päänsä sisällä ja televisiossa esiintyvien ihmisten kautta". Hän sanoi, että "keljuilu, kommentointi ja haukkuminen hermostuttivat niin, että huusin mielessäni, mitä voisin tehdä saadakseni ne loppumaan. Sitten tuli mieleen, että pitäisikö pistää seurakuntasali tuleen." Poliisin mukaan "syytetty on kärsinyt mielenterveysongelmista ennenkin". (Helsingin Sanomat 26.1.2007)

TÄSSÄ VOISI OLLA MAINOKSESI.